RFM nyt

40. årgang nr. 1
forår 2019

March for Life 2019 med et dramatisk efterspil

Filmen om Abby Johnsons kamp mod Planned Parenthood er en succes

Respekt for Menneskeliv

Jérôme Lejeune

Respekt for Menneskeliv (RFM) er en uafhængig dansk Pro-Life-organisation, som arbejder på grundlag af Lejeune-erklæringen.

Den franske læge og genetiker Jérôme Lejeune (1926–1994) var en af det 20. århundredes betydeligste biologiske forskere og modtog i 1962 Kennedy-prisen. Han var professor i fundamental genetik ved René Descartes Universitetet i Paris og medlem af Det pavelige Videnskabernes Akademi. I slutningen af 1950'erne opdagede han det ekstra kromosom (trisomi 21), som forårsager Downs syndrom. Han var dermed den første genetiker, der identificerede en arveligt bestemt sygdom.

Lejeune var gennem hele sin karriere en utrættelig og frygtløs fortaler for livets sag. Som kristen læge og forsker fastholdt han, at ethvert menneskeliv – fra befrugtningsøjeblikket til en naturlig død – har krav på ubetinget respekt og således aldrig må gøres til et middel eller til et forsøgsobjekt.

Lejeune-erklæringen

**Fra befrugtningsøjeblikket, dvs. det tidligste øjeblik af biologisk eksistens,
er barnet et menneske, et selvstændigt individ,
genetisk forskelligt fra moderen, som giver det næring og beskyttelse.
Fra befrugtningsøjeblikket og resten af dets liv er det det samme levende menneske,
som vokser, udvikler sig, modnes og til slut dør.
Det er i besiddelse af egenskaber, som gør det forskelligt fra alle andre mennesker.
Det er unikt og derfor uerstatteligt.
Det er lægens opgave at tjene livet fra dets begyndelse til dets afslutning.
Den respekt for menneskelivet, som er grundlaget for lægens arbejde, kan således aldrig
gøres betinget af patientens alder eller tilstand i øvrigt.
Foreligger der vanskelige omstændigheder i forbindelse med en graviditet,
er det lægens pligt at gøre sit yderste for at hjælpe både mor og barn.
Det strider derfor direkte mod en læges opgave at afbryde et svangerskab
i den hensigt at ville afhjælpe sociale, økonomiske, psykologiske eller genetiske problemer.**

RFM holder liv i debatten

Vi forsøger til stadighed at skabe opmærksomhed om alle områder, hvor respekten for menneskelivet er helt eller delvist undergravet. Derfor beskæftiger vi os ikke alene med abortproblematikken, men også med emner som aktiv dødshjælp, reproduktionsteknologi, genteknologi og befolkningspolitik.

RFM rådgiver

Vi har oprettet en gratis rådgivningstjeneste for gravide. Er du i tvivl, om du magter at gennemføre svangerskabet, eller har du problemer efter en abort – så ring til sekretariatet (5576 7652), hvis du vil have en personlig samtale, eller send os en mail: info@rfm.dk

RFM informerer

Foruden dette blad udsender RFM gratis informations- og undervisningsmaterialer, som du kan bestille på sekretariatet. Nogle af dem kan downloades fra vores hjemmeside **www.rfm.dk** Vi kommer gerne ud på skoler, i foreninger og menigheder med aktuelle debatoplæg og foredrag.

**Respekt for Menneskeliv
Lundby Hovedgade 104, 4750 Lundby
cvr.nr.: 29685487 • tlf.: 5576 7652 • E-mail: info@rfm.dk**
**Ved indbetaling af frivillige bidrag til RFM via netbank: FI-nummer (73) 85891774 –
eller: reg. nr. 9218 konto 2073074765**

RFM nyt
40. årgang nr. 1

ISSN 0906-4605 (trykt udgave)
ISSN 2246-4034 (net-udgave)

Bladet udkommer
tre gange årligt og sendes gratis
til alle tilsluttede.
Årligt mindstebidrag 150 kr.
For familier 200 kr.

Redaktion
Torben Riis
ansvarshavende

Redaktion og
bladekspedition
Lundby Hovedgade 104
4750 Lundby
tlf 5576 7652
info@rfm.dk

Skal du flytte?
Så husk venligst
at sende os din nye adresse
på ovenstående mailadresse
– eller ring til os!
Det er ikke nok at melde flytning
til folkeregisteret eller
postvæsenet.

Anvendelse af artikler
fra bladet er tilladt
med kildeangivelse

Tryk:
CoolGray

Kampen raser!

Det kan (heldigvis) ikke holdes skjult længere. Kampen mod fri abort er igen kommet på dagsordenen. Vores ærede modpart ville ellers have foretrukket, at den var blevet sat på museum og var blevet der i al fremtid, men det er ikke det, vi oplever i øjeblikket.

Ganske vist prøver medierne stadig at stikke hovedet i busken og for enhver pris undgå at nævne ordet "abort" for ikke at komme til så meget som at antyde, at der i det hele taget er et problem. Er forbud mod abort eller begrænsninger af "retten" til abort ikke noget, der hører fortiden til i civiliserede lande? Det ynder man i hvert fald at forestille sig i vor tids Europa.

Men den går ikke længere. Lige nu raser kampen i verdens førende supermagt, som er splittet i to nogenlunde lige store fraktioner for eller imod fri abort. I år blev de amerikanske main stream medier meget mod deres sædvane fristet til at omtale årets March for Livet, fordi de bildte sig ind, at de havde snuset en fæl historie op om unge deltagere i marchen – en historie, som kunne cementere billedet af abortmodstandere som formørkede individer med racistiske anskuelser. Den eneste pointe, de fik bekræftet, var derimod, at main stream medierne ikke viger tilbage for at bringe *fake news*. Det kom for en dag, efterhånden som det i den følgende tid blev dokumenteret, at der var tale om en manøvre, som man med fuld ret kunne kalde "operation bagvaskelse". Læs mere om det på siderne 4-6.

Svært har det også været for medierne at ignorere, at der i øjeblikket udkæmpes en politisk kamp i de enkelte stater i USA, hvor Pro-Life-siden forsøger at indføre begrænsninger i adgangen til abort. Den slags tiltag har abortlobbyen indtil nu kunnet modsætte sig ved at gå rettens vej, men det er blevet en temmelig risikabel strategi, fordi man ikke længere kan påregne, at Højesteret, såfremt sagen ender der, vil give aborttilhængerne medhold. Læs mere om det sidste skud på stammen, det såkaldte *Heart beat abortion ban,* side 7.

Så har der været premiere på en film om Abby Johnson og hendes afsløringer af Planned Parenthoods forretningsmodel. Den forsøgte medierne at tie ihjel. Alligevel er den blevet en publikumssucces. Læs mere side 10.

Og der er flere nyheder fra den store verden, som giver håb for fremtiden. Faktisk er der i dette nr. af bladet *kun gode nyheder*! Det er jeg sikker på aldrig er sket før i bladets historie. Så selv om der er lang vej endnu, før vi når dertil, hvor alle mennesker er beskyttet af loven fra befrugtningsøjeblikket til en naturlig død, er der i det mindste grund til en vis forsigtig optimisme.

Torben Riis

En vellykket March for Livet med et dramatisk efterspil

Dette års "March for Life" den 18. januar i Washington D.C. blev som sædvanlig et tilløbsstykke, som sendte et klart og tydeligt budskab til politikerne om, at modstanden mod provokeret abort lever i bedste velgående.

Ikke mindst fordi Pro-Life bevægelsen helhjertet bakkes op af den siddende regering, som har leveret resultater, der mildt sagt har skabt bekymring hos Planned Parenthood og andre abortudbydere, som har måttet se deres milliardindkomster skrumpe mærkbart ind.

Men "March for Life 2019" vil nok især blive husket for den dramatiske episode, som fandt sted efter afslutningen af marchen, og som med al tydelighed løftede sløret for abort-lobbyens desperation over at se deres imperium skrumpe ind – en panikreaktion, der får dem til at tage alle midler i brug for at ramme modstanderen – jævnfør den mislykkede smædekampagne mod Brett Kavanaugh, da målet var at forpurre hans udnævnelse til Højesteret i oktober sidste år.

Hvad skete der?

Kort fortalt: Da marchen var forbi, samledes en gruppe elever fra *Covington Catholic High School i Kentucky* foran Lincoln-mindesmærket for at vente på en bus, der skulle køre dem hjem.

Her overværer de først et skænderi mellem to grupper (*Black Hebrew Israelites* og *Native Americans*), der hver især havde arrangeret en moddemonstration. Da den førstnævnte gruppe bemærker drengene, hvoraf nogle har en Trump-kasket på med påskriften "Make America Great Again", giver de sig til at råbe skældsord efter dem. Drengene trækker sig tilbage, men bliver forfulgt af en kendt aktivist af indiansk afstamning, Nathan Phillips, fra gruppen *Native Americains*. Han stiller sig op foran den 16-årige Nick Sandmann, alt imens han hamrer løs på sin tromme og råber til drengene, at de skal tage tilbage til Europa, hvor de kom fra. "Det er ikke jeres land. Vi var her før jer."

Se de to fotos på næste side, hvor den forbløffede Nick Sandmann forholder sig roligt og forsøger at smile til den ophidsede mand. Lidt senere prøver en anden af drengene at svare igen, men Nick Sandmann gør tegn til ham om at tie stille, for at de kan undgå en direkte konfrontation med Phillips.

Det hele er forbi kort efter, da drengene får besked om, at bussen er kommet og derefter forlader stedet. Eller rettere, her *kunne* det have været forbi, hvis det ikke havde været for medierne, især TV-stationen CNN og The Washington Post, som var til stede for om muligt at få en "god" historie med hjem.

Øverst:
Nathan Phillips stiller sig op foran Nick Sandmann i et åbenlyst forsøg på at provokere ham, alt imens en af hans med-demonstranter filmer episoden

Her et screen-shot fra nyhedskanalen CNN's reportage, hvor man ganske ukritisk bringer Nathan Phillips version af forløbet.

Begge hans påstande i underteksten: at han er Vietnam-veteran, og at drengene spærrede vejen for ham, har vist sig at være usande.

Tilsvarende "glemte" avisen The Washington Post at undersøge sagen nærmere, inden redaktionen besluttede sig for at bringe denne artikel, som i overskriften hævder, at drengene gjorde nar ad Nathan Phillips.

Denne påstand såvel som avisens forsøg på i andre artikler at mistænkeliggøre Nick Sandmann som person får nu et retsligt efterspil i form af et sagsanlæg med krav om en erstatning til Nick Sandmann og hans familie på ikke mindre end 250 mio. dollars.

En tur i mediemøllen

Begge disse toneangivende medier bragte efterfølgende "nyheden" om, at en flok hvide, brovtende katolske Trump-tilhængere havde chikaneret en gruppe ældre afro-amerikanere og derefter omringet en ældre amerikaner af indiansk herkomst og således forhindret ham i at nå frem til Lincoln-mindesmærket – alt imens de lo ham hånligt op i hans åbne ansigt. Hertil kom Nathan Phillips' påstand om i interviewet med CNN, at de skulle have overdænget ham med racistiske skældsord og Trump-inspirerede slogans såsom "Byg muren!"

Denne version af optrinnet, der i ét og alt er foreneligt med mediernes stereotype hadebillede af præsident Trump og hans tilhængere,

vakte naturligvis behørig opstand og forargelse – ikke mindst på de sociale medier.

For Nick Sandmann personligt kom det til at betyde, at han for det første blev hængt ud som racist i de landsdækkende medier, at han ved hjemkomsten prompte blev bortvist fra skolen i de følgende seks dage, at den lokale biskop skyndte sig at tage afstand fra hans og hans kammeraters utilstedelige adfærd – og endelig at han selv og hans familie straks efter begyndte at modtage trusler om fysisk vold og endda dødstrusler. Noget lignende er overgået flere af Nick Sandmanns skolekammerater.

I denne situation så familien sig nødsaget til at søge assistance hos den kendte forsvarsadvokat Lin Wood, som straks skaffede sig adgang til det eksisterende, særdeles omfattende video-materiale, hvor både billede og lyd klart belyser hele hændelsesforløbet.

Den foreløbige ende på historien

Optagelserne viser med al tydelighed, at ***samtlige beskyldninger mod drengene var pure opspind***. Nathan Phillips havde al mulighed for at bane sig vej til Lincoln-mindesmærket, men stilede i stedet målbevidst mod drengene og lod skældsord og forbandelser regne ned over dem, uden at de havde henvendt et ord til ham eller på anden måde optrådt provokerende. Hans påstand om at være Vietnam-veteran har heller ikke kunnet dokumenteres.

Det skal tilføjes, at den ovenfor nævnte biskop siden har beklaget sin mildt sagt forhastede reaktion. De forskellige medier, som ligeledes var lidt for hurtige på aftrækkeren, har, inklusive CNN, også haft travlt med at udsende dementier og beklagelser.

Det har imidlertid ikke indtil videre ført til, at strømmen af hade-mails og trusler mod drengene og deres familier er stilnet af.

Derfor har Lin Wood i sin begrundelse for at anlægge sag mod både Nathan Phillips og Washington Post da også lagt vægt på, at de løgnagtige anklager mod drengene har forvoldt både dem og deres familier varig skade.

❑

2019 tegner godt for Pro-Life-sagen i USA

Allerede i årets første 3 måneder er der i 41 stater vedtaget lovændringer, der i et eller andet omfang begrænser adgangen til abort – en stigning på 63 pct. i forhold til 2018.

Det fremgår blandt andet af en rapport udsendt af landets største abortudbyder *Planned Parenthood (*PPFA*)* og dens forskningsenhed *The Guttmacher Institute*, hvor man forståeligt nok betragter denne udvikling som en katastrofe.

Eksempelvis har man i visse stater 1) taget skridt til at forbyde aborter, hvor barnet fravælges på grund af race, køn eller handicap, 2) gjort det obligatorisk at underrette forældrene til unge piger under myndighedsalderen, 3) droppet den økonomiske støtte til PPFA, 4) begrænset abort til de første 18 uger og 5) gjort det lovpligtigt for alle abortudbydere at tilbyde kvinderne ultralydsscanning.

Hertil kommer de initiativer, præsident Trump har taget for at ramme PPFA på pengepungen. Senest har han ændret reglerne for at modtage tilskud fra den såkaldte "Title X fond", der hvert år bevilger millioner af dollars til familieplanlægning. Denne offentlige støtte vil fremover kun kunne søges af klinikker, som ikke foretager aborter i udlandet. For PPFA kan det betyde et årligt indkomsttab på omkring 40-50 mio. dollars.

Der er tale om en stramning af den såkaldte *Mexico City Policy*, hvor man nu også rammer de NGO'er, som giver penge til andre NGO'er for at gøre "det beskidte arbejde".

Intet under, at der er glæde i Pro-Life-lejren, hvor man blandt andet konstaterer, at "denne regering har gjort mere end nogen anden i landets historie for at fremme en livets kultur, hvor hvert eneste barn er velkomment og beskyttet af loven."

En hjertesag

Heart beat abortion ban er et relativt nyt tiltag i kampen for at redde ufødte børns liv. Det går ud på at få vedtaget forbud i de enkelte delstater mod abort fra det øjeblik, man kan konstatere, at barnet har et hjerte, der slår.

Hermed får man ikke afskaffet fri abort, men dog reduceret antallet af aborter betydeligt – i betragtning af, at barnet allerede 4 uger efter befrugtningen har et hjerte, der pumper blod til leveren og hovedpulsåren. Seks uger efter befrugtningen (fotoet herunder) er det 15 mm langt, og man kan høre hjertet slå 140-150 gange i minuttet.

Foreløbig har politikere i 18 stater forsøgt at få vedtaget en sådan lov. Men som man kunne forvente, bliver et sådant projekt mødt med ihærdig modstand.

Ohio

En af de stater, der indtil nu er kommet helt i mål, er Ohio. Her underskrev guvernøren den 11. april i år den nye lov, efter at den var blevet vedtaget i begge kamre – først med 56 stemmer mod 40 i "Lover House" og dernæst med stemmerne 19-13 i "Upper House". Men også her var der tale om et langt sejt træk, fordi guvernørens forgænger i første omgang havde nedlagt veto.

I staten **Mississippi** er det lykkedes at få vedtaget en tilsvarende lov. Den træder i kraft den 1. juli i år.

Også **Iowa** har vedtaget en heart beat-lov, men den er foreløbig blevet blokeret af en dommer, som mener, at den er i strid med forfatningen og med den famøse kendelse *Roe v. Wade,* som banede vejen for fri abort i USA i 1973.

Det kan imidlertid vise sig at have en utilsigtet effekt, hvis sagen ender i Højesteret. En af forslagsstillerne, republikaneren Ron Hood, ser netop frem til, at det kan komme på tale: "Det kan være, at det bliver denne lov, der endegyldigt kommer til at omstøde *Roe v. Wade",* siger han. Men han tilføjer, at det også kan tænkes, at Højesteret lader det være op til den enkelte stat at beslutte.

Situationen i **Kentucky** er den samme. Her er det også politikerne, der siger ja, og den lokale domstol, der underkender loven, mens det i **Arkansas** foreløbig er strandet på, at guvernøren har nedlagt veto.

Tilbage står stater som **Alabama**, **Florida**, **Georgia**, **Maryland**, **Minnesota**, **Missouri**, **North Dakota**, **Pennsylvania**, **South Carolina**, **Tennessee**, **Texas**, **West Virginia** og **Wyoming**, hvor sagerne endnu er på vej gennem det politiske system eller foreløbig er strandet på politisk modstand.

Under alle omstændigheder har et initiativ som dette bidraget til at holde liv i debatten og minde offentligheden om, at det ufødte barn er et lille levende væsen, hvis hjerteslag man standser i langt de fleste tilfælde, hvor man fravælger et barn.

Kenya og Niger: Slut med illegale aborter fra Marie Stopes International

Foto: Kenyanere foran en af Mary Stopes' klinikker deltager i en demonstration arrangeret af 40 Days for Life

Den britiske såkaldte familieplanlægningsorganisation *Marie Stopes International* (MSI) er efter eget udsagn verdens største abortudbyder med filialer i 37 lande, der beskæftiger mere end 12.000 medarbejdere.

Af MSI's årsrapport for 2017 fremgår det, at organisationens indtægter dette år beløb sig til 296,1 mio. pund svarende til omkring 2½ milliarder danske kroner. Omkring 157 mio. pund stammede fra statstilskud og gaver fra private donorer såsom Bill og Melinda Gates' fond (8,4 mio pund) og FN (3,3 mio. pund).

Organisationen har i årevis været mistænkt for at foretage illegale aborter i Afrika.

Kenya

Det har senest ført til, at myndighederne i Kenya i november 2018 indledte en undersøgelse af organisationens illegale aktiviteter, som resulterede i, at MSI nu har fået forbud mod at tilbyde enhver form for abort-relaterede ydelser. i landet.

Myndighederne reagerede på en henvendelse fra græsrodsbevægelsen CitizenGO's lokale kampagneleder, Ann Kioko, som gjorde opmærksom på, at MSI markedsfører sine abort-ydelser i radioen og på de sociale medier på en måde, som strider imod de gældende regler for den type annoncering.

"Hurtigt sikkert og smertefrit" lokker denne plakat kenyanske kvinder med

Der er ikke fri abort i Kenya. Abort er kun tilladt i tilfælde af, at moderens liv eller helbred er i fare. Derfor er det ikke foreneligt med lovgivningen at markedsføre abort som en helt uproblematisk løsning på en uønsket graviditet, som MSI blandt andet gør det i sine reklamer.

Hertil kom, at CitizenGO havde testet Marie Stopes' hotline og konstateret, at man i mange tilfælde henviser kvinder til abort udeluk kende på grundlag af den første telefonsamtale: "Lige så snart man fortæller dem, at man er gravid, spørger de, om man har 5.000 shillings [svarende til ca. 300 kr.], og hvis man svarer ja, går de i gang med at overtale en til at få en abort", fortalte Ann Kioko til websitet *Friday Fax*

Lederen af den kenyanske filial af MSI blev efterfølgende afhørt af en regeringskommission, men svarede kun undvigende på spørgsmålene og var endvidere ude af stand til at dokumentere sin påstand om, at MSI arbejder i overensstemmelse med landets love.

Det førte til, at kommissionens formand foranstaltede en politirazzia på en af klinikkerne. Her fandt man flere piger under myndighedsalderen, som stod i kø for at få en indsprøjtning med et præventivt middel – endnu en overtrædelse af kenyansk lov.

Tilsvarende har myndighederne i **Niger** lukket to af MSI's klinikker, fordi de har foretaget aborter på et grundlag, som er i strid med landets love. Nigers sundhedsministerium har meddelt, at man vil retsforfølge personer, som har deltaget i illegale aborter, og at politiet i øjeblikket eftersøger medskyldige fra MSI, som p.t. er på flugt fra myndighederne.

Mexico-politikkens effekt

MSI var i løbet af 2018 nødt til at nedlægge flere hundrede klinikker på hele det afrikanske kontinent.

Det skete som følge af præsident Trumps beslutning om at genindføre og yderligere stramme Mexico City-politikken, således at organisationer, der som MSI foretager og/eller fører kampagner for aborter i andre lande, (eller betaler andre for at gøre det) ikke længere kan modtage økonomisk støtte fra USA (*se artiklen s. 6 nederst*).

❑

Hvem var Marie Stopes?

MSI har navn efter sin grundlægger Marie Stopes (1880-1958), der lige som Planned Parenthoods grundlægger Margaret Sanger agiterede for at få indført fødselsskontrol på et åbenlyst racehygiejnisk grundlag.

I sin bog *Radiant Motherhood* (1920) skriver hun således: "Sterilisation af disse personer, som er totalt uegnede som forældre, bør være umiddelbart tilgængelig, ja faktisk gøres obligatorisk."

Det følgende år åbnede hun en række klinikker for fødselskontrol, som blev begyndelsen til det nuværende MSI, og grundlagde samme år "Selskabet til fremme af konstruktiv fødselskontrol og raceudvikling."

I 1935 deltog hun i den nazisponsorerede internationale kongres for befolkningsvidenskab i Berlin. Hendes begejstring for Adolf Hitler viste sig ved, at hun efter hjemkomsten sendte ham et eksemplar af en digtsamling, hun selv havde skrevet, som bl.a. andet indeholdt dette lille rim: *Catholics / The Jews and the Russians / All are a curse / Or something worse* (Katolikker, jøder og russere/Alle er de en forbandelse/ eller noget, der er værre).

Germaine Greer bringer i sin bog "Køn og skæbne" fra 1984 et citat fra et af Stopes' breve, hvor hun beklager sig over, at hendes søn meget mod hendes vilje har giftet sig med en kvinde, der bruger briller. Dette "handicap" ser hun som et tegn på degeneration:

"Det afgørende for en vordende mor er helbredet, og denne pige har en nedarvet øjensygdom, som ikke blot betyder, at hun er nødt til at gå med hæslige briller, så at det er frygteligt at se på hende, men denne forfærdelige forbandelse vil blive ført videre, og jeg gruer ved tanken om, at vor slægt skal besmittes på den måde og de stakkels små børn gå med briller ... Mary og Harry [hendes svigerdatter og hendes søn] er helt ufølsomme, både med hensyn til den uret, der vil blive begået mod deres børn, og til uretten mod min familie samt det racemæssigt forbryderiske heri."

Filmen om Abby Johnsons kamp mod Planned Parenthood er mod alle odds blevet en publikumssucces

Her ses det afgørende øjeblik, da Abby Johnson - spillet af Ashley Bratcher - for første gang via skærmbilledet bliver direkte konfronteret med, hvad der i virkelighedens verden sker under et abortindgreb.

De færreste havde på forhånd givet filmatiseringen af Abby Johnsons bog "unPlanned" mange chancer for at blive en publikumssucces.

Filmen havde premiere i biograferne mandag den 8. april, men allerede i januar, da traileren blev lagt ud på iTunes, lagde den sig i spidsen foran favoritter som Disneys seneste version af Aladdin, som måtte nøjes med en fjerdeplads. Traileren er siden blevet set over 2,5 mio. gange på Facebook.

Trods sparsom omtale i main stream medierne har filmen foreløbig holdt sig på top ti-listen i de første uger efter premieren og er af Pure Flix, som distribuerer den, blevet betegnet som en overvældende succes med en foreløbig indtjening på 12 mio dollars.

En del af forklaringen kan være, at filmen allerede for et år siden blev omtalt i landsdækkende medier, da Ashley Bratcher afslørede, at hendes mor, da hun blev gravid med hende, i første omgang havde bestilt tid til at få en abort, men i sidste øjeblik ombestemte sig og forlod abortklinikken.

På den anden side har der også været bump på vejen, som f.eks. at flere TV-kanaler nægtede at bringe reklamer for filmen, og at Twitter to gange i weekenden før premieren fjernede filmens side. Den kom dog på igen en time senere, hvorved antallet af "followers" steg fra 8.000 til over 350.000.

Anmelderne har som forventet været delt i to lejre: dem, der betegner filmen som konservativ propaganda, og dem, der forholder sig positivt til dens budskab.

Mest interessant er derfor en undersøgelse, der viser, at 93 pct. af dem, der har set filmen i biografen, har syntes godt om den.

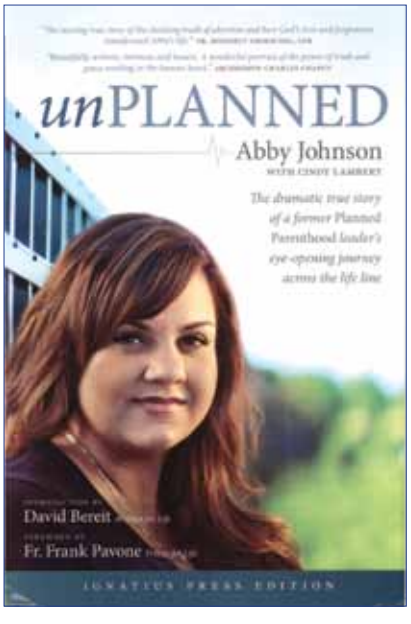

I RFMnyt nr.1 2011 bragte vi en udførlig omtale af Abby Johnsons bog "unPlanned", som netop da var udkommet, sammen med det første kapitel af bogen i dansk oversættelse.

Siden da er der sket meget – ikke mindst for Abby Johnson, der sagde sin stilling op som administrativ leder af en af Planned Parenthoods filialer i Texas og siden har været en utrættelig frontkæmper i den amerikanske Pro-Life bevægelse.

Frankrigs sundhedsminister: Nej til at afskaffe lægernes ret til at nægte at medvirke ved provokerede aborter

Agnès Buzyn: "Jeg er absolut modstander af at afskaffe samvittighedsreglen"

"Man kan aldrig tvinge en læge – det er en ufravigelig regel – til at gøre noget, han ikke vil gøre. Det eneste tilfælde, hvor han kan blive nødt til det, er, hvis der er fare for kvindens liv, " sagde sundhedsminister Agnès Buzyn den 14. marts i år.

Hermed lagde hun indtil videre låg på et lovforslag, der for nylig blev fremsat i Nationalforsamlingen med henblik på at afskaffe lægers og andet sundhedspersonales ret til at nægte at medvirke ved provokerede aborter af samvittighedsgrunde.

Agnès Buzyn er ikke er modstander af fri abort. Ellers var hun med garanti aldrig kommet på tale som sundhedsminister. Hendes noget "anstrengte" begrundelse for at ville bevare samvittighedsklausulen, var, at hun var bekymret for – og hold nu fast: at de læger, som i så fald ville blive tvunget til at foretage indgrebet mod deres vilje, ikke ville give den abortsøgende kvinde en passende behandling og omsorg. Ved samme lejlighed skyndte hun sig at understrege, at læger, som nægter at foretage en provokeret abort, nu som før er forpligtet til at henvise kvinden til en kollega. Sådan undgår man at få vrøvl med ligestillingsministeren, som var særdeles aktiv i debatten.

Rochambeau-sagen

Forslaget blev fremsat i kølvandet på den franske gynækolog Bertrand de Rochambeaus udtalelser den 11. september sidste år i et interview med TV-kanalen TMC, hvor han erklærede ikke at ville foretage provokerede aborter med den begrundelse, at der er tale om at afbryde et liv. Det vakte opsigt, ikke mindst i betragtning af, at han inden for sit fagområde indtager en fremtrædende position som formand for de franske gynækologers faglige organisation (Syngof).

Ordskiftet mellem journalisten (J) og Rochambeau (R) lød i al sin enkelthed således:
R: ... *gynækologer er ikke sat i verden for at afbryde liv.*
J: *Det er da ikke et drab at foretage en abort.*
R: *Jo.*
Og han tilføjede: *Som læge er jeg ikke forpligtet til at dele Deres opfattelse. I dette anliggende er jeg beskyttet af loven og af min samvittighed.*

Den slags siger man selvfølgelig ikke ustraffet i det offentlige rum i et sekulariseret samfund som Frankrig. Rochambeaus fagfæller har da også haft travlt med at forsikre, at de, som det lidt floromvundet udtrykkes, "fortsat vil opfylde deres forpligtelser over for kvinderne".

Også Rochambeaus egen organisation Syngof har set sig nødsaget til at præcisere, at han i denne sammenhæng har udtalt sig på egne vegne – dog med den tilføjelse, at "samvittighedsklausulen er en rettighed, som ikke kan anfægtes."

I Frankrig har man haft fri abort siden 1975 i de første 12 uger af graviditeten. I juli 2001 blev loven ændret, således at der nu er fri abort i de første 14 uger, og at forældrene til piger under myndighedsalderen ikke længere skal orienteres.

Dr. Bertrand de Rochambeau:
Jeg er beskyttet af loven og af min samvittighed

Afsender
RFM, Lundby Hovedgade 104
4750 Lundby

POST B
PP Danmark

Om menneskets værdighed

Professor Jérôme Lejeune (1926-1994)

Statistisk er det let at påvise, at genkombinationen ikke er ens hos to mennesker, når man ser bort fra enæggede tvillinger, men at alle disse variationer alligevel har en fælles grundstruktur, der gør, at man aldrig kan forveksle et menneske med en chimpanse eller en elefant.

Heraf kan vi udlede, at ethvert menneske er enestående, fordi det er uerstatteligt, og at vi samtidig alle er fælles om den værdighed, det er at være menneske.

Sæt kryds i kalenderen allerede nu!

RFM indbyder til informations- og inspirationsmøde lørdag den 5. oktober kl. 12.00-16.00 i biblioteket, Lundby Hovedgade 100, 4750 Lundby

Udførligt program i følger i næste nr. af bladet, der udkommer medio september

Net-udgave
ISSN 2246-4034

Trykt udgave
ISSN 0906-4605